

lokale myndigheder og byernes borgere. Nøglebegrebet er decentralisering, rammestyring og offentlighed.

Ministeren foreslår, at der skal oprettes særlige faglige kulturmiljøråd, der kan bistå såvel befolkningen som myndighederne i spørgsmål om kulturmiljø. Her vil jeg gerne spørge ministeren: Skal kulturmiljørådene afgive udtalelser om hele kulturmiljøområdet? Kulturmiljø er jo et meget bredt begreb, som hele tiden vil ændre sig. Hvordan skal rådernes arbejdsområde defineres, og hvem skal gøre det? Ligeledes er det vigtigt at vide, om rådene skal spørges, før den pågældende myndighed træffer beslutning.

I Venstre er vi af den opfattelse, at kulturmiljørådene vil besværliggøre beslutningsprocessen og være et unødigt bureaukratisk og fordyrende led i beslutningsprocessen, og derfor er vi ikke tilhængere af forslaget.

Venstre er meget positive over for folkeoplysning om kulturhistorie i landskabet, i byerne og i bebyggelserne. Venstre mener, at dette arbejde bedst varetages i private foreninger, som kan dannes på baggrund af befolkningens forskellige interesseområder, og som er baseret på frivilligt folkeligt engagement og arbejde. Disse foreninger kunne inddrages mere i arbejdet som rådgivende parter.

I redegørelsen lægges der op til, at kommunerne ved revision af kommuneplanen skal tilskyndes til en særlig planlægningsindsats for bevaringsarbejdet. Vi er af den opfattelse, at den kommunale bevaringsplanlægning har den tilstrækkelige kvalitet, den skal have, og at den ikke behøver mere opmærksomhed. Vi er bekymrede over, at man i redegørelsen endda lægger op til, at der skal udsendes en vejledning til kommunerne med konkrete eksempler på, hvor mange restriktioner det er muligt at indarbejde i en lokalplan i forhold til lovgivningen. En sådan skoling af de ansatte i de tekniske forvaltninger i kommunerne har vi ikke behov for.

Venstre noterer sig med tilfredshed, at ministeren mener, at det fortsat skal være op til de enkelte kommunalbestyrelser, om der skal gennemføres en atlasregistrering i de enkelte kommuner, og Venstre kan godt støtte, at kommunerne selv foretager bedømmelsen af de enkelte bygninger og finansierer en større del af atlasarbejdet. Når kommunen selv bestemmer, om det pågældende arbejde skal iværksættes, er det naturligt, at den også medfinansierer arbejdet.

Regeringen overvejer at foreslå oprettelse af lokale bevaringsfonde i de kommuner, der har

udarbejdet kommuneatlas. Efter vores overbevisning er det meget bureaukratisk at sætte et så stort arbejde i gang for at administrere 300.000 kr. om året, som er det beløb, man skønner skal tilføres den enkelte bevaringsfond.

Oprettelse af flere fonde og råd gør ikke bygningsbevaring mere gennemskuelig og enkel, og derfor er Venstre imod oprettelse af lokale bevaringsfonde. Man skal være opmærksom på, at der overalt i landet findes kyndige folk, som gerne går ind i arbejdet med at sikre og forbedre egne omgivelser, og flere steder er der på lokalt initiativ oprettet bevaringsfonde. Hvorfor ikke lade det være baseret på et lokalt initiativ at danne en bevaringsfond? Fordelingen af de 300.000 kr. kan så foretages af byrådene efter samråd med de foreninger, der er i området.

I Venstre har vi en særlig forkærlighed for fortidsminder. Vi ser ingen grund til at ændre reglerne på området, men reglerne kan muligvis håndhæves bedre.

Venstre er også opmærksom på, at der fortsat er mange bygninger i landdistrikterne af en alder på under 100 år, som bør fredes. Man bør derfor nedsætte bygningsfredningslovens 100-års-grænse til en 50-års-grænse. Ved den lejlighed vil jeg gerne fremhæve, at det er meget vigtigt, at vi skelner klart mellem fredede og bevaringsværdige bygninger.

Regeringen foreslår, at den ved revision af bygningsfredningsloven fremsætter forslag om, at de økonomiske støtteordninger sammenlægges. Formålet hermed er et ønske om at opnå større fleksibilitet i administrationen af den økonomiske støtte. Det forslag er Venstre meget tilfreds med.

Venstre ønsker, at standardfradraget for boligen skal ændres til et fradrag, som skal udgøre en procentdel af det faktiske udførte vedligeholdelsesarbejde. En sådan ordning sikrer en jævn vedligeholdelse af ejendommene, og de momsregistrerede håndværkere på landet vil få en større fast arbejdsmængde.

Vi ønsker også, at kommunerne skal have mulighed for overføre midler fra de 4 mia. kr. i byfornyelsesordningen til brug for renovering og restaurering af fredede og bevaringsværdige bygninger. Vi vil gerne støtte, at der nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg. Vi mener, der er behov for, at vi får kortlagt de arbejdsområder, der er på dette felt, og også at vi får vurderet de økonomiske udgifter, og derfor vil vi gerne være med til at prøve at kortlægge hele forfaldet af herregårde, fredede bygninger og bevaringsværdige bygninger i Danmark.